

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției asupra relațiilor personale privind copiii, adoptată la Strasbourg la 15 mai 2003

Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției asupra relațiilor personale privind copiii, adoptată la Strasbourg la 15 mai 2003, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.261 din 27.10.2006,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Obiectul de reglementare al prezentului proiect de lege constă în **ratificarea** Convenției asupra relațiilor personale care privesc copiii, adoptată la Strasbourg la 15 mai 2003. La această Convenție, pot participa, potrivit art.22 alin.(1) și (2) din acest document, statele membre ale Consiliului Europei care au semnat-o și ratificat-o. În cadrul procesului care are loc de aliniere a legislației sale la *aquis-ul* comunitar, România a semnat Convenția respectivă la 17 iulie 2006. Nu se admite formularea de rezerve la Convenție

Constituind un **tratat internațional multilateral semnat la nivel de stat**, urmează ca, potrivit art.19 alin.(1) lit.a) din Legea nr.590/2003 privind tratatele, **Convenția** să fie supusă Parlamentului spre a o ratifica prin lege.

Prin obiectul său, proiectul de act normativ face parte din categoria legilor ordinare, iar potrivit art.75 alin.(1) din Constituției României, republicată, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

2. La **titlu** și în **art.1**, sugerăm o modificare a traducerii denumirii Convenției, în sensul de a se spune „Convenția asupra relațiilor personale **care privesc** copiii”; sintagma „relațiile personale **privind** copiii” sugerează că ar fi vorba despre orice relații care-i vizează pe aceștia, când, în realitate, relațiile trebuie să fie ale acestora, nu despre aceștia.

Totodată, semnalăm că traducerea cuvântului „*contact*” din limba engleză, cu sintagma în limba română „relații personale” nu redă în mod riguros conotația avută în vedere și, de aceea, sugerăm să se compare acest termen cu cel corespondent din limba franceză (care, de asemenea, este tot text original) - dată fiind apropierea limbii române de cea franceză. Menționăm că definiția dată în Convenție a cuvântului „*contact*” are în vedere comunicarea dintre copil și alte persoane (art.2 lit.a)) - ceea ce nu se identifică cu **relațiile personale** și că, în contexte diferite, se folosește când o expresie, când alta (*contact* și *personal relations*).

3. În **art.1**, urmează să se menționeze data la care România a semnat Convenția - așa cum se prevede în art.22 alin.(4) lit.b) din Legea nr.590/2003, iar textul va fi următorul: „ ... adoptată la Strasbourg la 15 mai 2003 și **semnată de România la 17 iulie 2006**”.

4. Trimiterea din **art.2** trebuie să se refere la **alin.(1)** al art.11.

Precizăm însă că **art.11 alin.(1)** din Convenție are în vedere autoritatea centrală „care să exercite funcțiile prevăzute de prezenta Convenție **în cazuri de relații personale transfrontaliere**”, nu „aducerea la îndeplinire a obligațiilor stabilite prin Convenție”, așa cum figurează în textul proiectului. În măsura în care este invocat acest text, este necesar să se păstreze formularea pe care el o are.

5. În ceea ce privește **textul Convenției**, în traducerea în limba română, semnalăm că sunt folosite unele expresii nepotrivite, cum sunt: „**Realizând**” (în alin.(14) din Preambul), deși cuvântul „**realising**” nu înseamnă „realizând”, ci „constatând”; în art.8, este vorba de „**acorduri**” (**agreements**) nu de „**învoieli**” (care are un sens nepotrivit în context), iar la clauza finală, trebuie menționată mai întâi limba engleză.

Textul ar trebui revăzut și pentru înlăturarea unor inadvertențe de exprimare (există în plus cuvântul „**de**” - în alin.(11) din Preambul; în art.11 alin.(2) - „statele care **au**”; Convenție se scrie cu majuscule ș.a.).

Totodată, semnalăm că potrivit art.70 alin.(3) din Legea nr.24/2000, republicată, proiectul de lege trebuie supus spre adoptare însoțit de textul actului internațional în limba originală și în traducere oficială autorizată.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1462/31.10.2006